

Vergaderjaar 2010–2011

32 810

Wijziging van enkele belastingwetten en enige andere wetten (Fiscale verzamelwet 2011)

Nr. 3

MEMORIE VAN TOELICHTING

Inhoudsopgave

	blz.
I. Algemeen	1
1. Inleiding	1
2. Wet inkomstenbelasting 2001	2
2.1. Reparatie niet beoogde uitwerking beperking Vamil tot 75%	2
2.2. Uitsluiten persoonsgebonden aftrekposten van schuldenbegrip box 3	3
2.3. Delegatiebevoegdheid ten behoeve van informatieverstrekking administratieplichtigen	3
3. Wet belastingen op milieugrondslag	3
4. Overige aanpassingen	3
5. EU-aspecten en effecten	3
II. Artikelsgewijze toelichting	4

I. ALGEMEEN

1. Inleiding

In 2010 is op verzoek van de Tweede en de Eerste Kamer der Staten-Generaal een tussentijds wetsvoorstel met fiscale maatregelen ingediend. Het doel hiervan was een meer over het jaar heen gespreide behandeling van fiscale wetsvoorstellen. Ook dit jaar wordt in dit kader een tussentijds wetsvoorstel ingediend.

Het onderhavige wetsvoorstel wijzigt een groot aantal belastingwetten, zowel op het gebied van directe als indirecte belastingen. Daarnaast wijzigt dit wetsvoorstel enkele andere wetten. Het wetsvoorstel bevat vele technische en redactionele wijzigingen. Voorts wordt onder meer een niet beoogde uitwerking van een amendement gerepareerd, een wijziging aangebracht in de uitsluiting van persoonsgebonden aftrekposten van het schuldenbegrip box 3, een delegatiebepaling opgenomen ten behoeve van de benodigde informatie voor de vooringevulde aangifte en de vrijstelling van de energiebelasting voor elektriciteit gebruikt voor

metallurgische procedés verduidelijkt. De wijzigingen treden in beginsel op 1 januari 2012 in werking. Voor een aantal bepalingen is inwerking-treding met terugwerkende kracht gewenst. Waar dat het geval is, wordt dat in het vervolg van deze toelichting nader toegelicht.

Een deel van de maatregelen wordt toegelicht in de hiernavolgende algemene toelichting. Voor een (nadere) toelichting op de afzonderlijke maatregelen wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting bij voorliggend wetsvoorstel.

2. Wet inkomstenbelasting 2001

2.1. Reparatie niet beoogde uitwerking beperking Vamil tot 75%

Bij het Belastingplan 2011 is het amendement Slob aangenomen.¹ Dit amendement bewerkstelligt dat de heffingskortingen die verband houden met vrijstellingen in box 3 voor maatschappelijke beleggingen, voor directe beleggingen in durfkapitaal en voor culturele beleggingen geleidelijk in plaats van in een keer worden afgeschaft. De budgettaire dekking hiervoor is mede gevonden in het beperken van de willekeurige afschrijving milieubedrijfsmiddelen (Vamil). De Vamil is voor de jaren 2011, 2012 en 2013 beperkt van 100% naar 75% van de aanschaffings- of voortbrengingskosten van het Vamil-bedrijfsmiddel. Op de overige 25% die niet willekeurig kan worden afgeschreven, is het reguliere afschrijfsysteem van toepassing. Hierbij is geen rekening gehouden met de afschrijfbeperking voor gebouwen. Uit de wet volgt dat deze afschrijfbeperking niet van toepassing is op gebouwen die in aanmerking komen voor de Vamil (Vamil-gebouwen) voor zover er willekeurig op kan worden afgeschreven. Volgens deze «voor zover-formulering» is deze afschrijfbeperking echter wel van toepassing op het gedeelte van Vamil-gebouwen waarop het reguliere afschrijfsysteem van toepassing is. Dit is niet de bedoeling geweest. Met de beperking van het Vamil-percentage is beoogd de afschrijving meer in de tijd te spreiden; niet om het totaal af te schrijven bedrag te beperken. Voor andere milieubedrijfsmiddelen dan Vamil-gebouwen werkt dit immers ook zo uit. Met de thans voorgestelde wijziging wordt dit onbedoelde gevolg voor Vamil-gebouwen met terugwerkende kracht rechtgezet.

2.2. Uitsluiten persoonsgebonden aftrekposten van schuldbegrip box 3

Met ingang van 1 januari 2010² is voor uitgaven voor onderhoudsverplichtingen (partneralimentatie) en voor aftrekbare giften geregeld dat verplichtingen die tot uitgaven kunnen leiden die geheel of gedeeltelijk worden aangemerkt als een persoonsgebonden aftrekpost, niet langer als schuld in aanmerking worden genomen in box 3. Thans wordt voorgesteld de uitsluiting van persoonsgebonden aftrekposten van het schuldbegrip van box 3 alsnog te laten gelden voor alle persoonsgebonden aftrekposten. De wettekst wordt daarmee meer in overeenstemming gebracht met het doel van de bepaling.

2.3. Delegatiebevoegdheid ten behoeve van informatieverstrekking administratieplichtigen

In het kader van de voor de aanslagregeling benodigde contra-informatie en in het kader van de benodigde informatie voor de voorgevulde aangifte (VIA) is bij algemene maatregel van bestuur bepaald dat aangewezen administratieplichtigen uit eigener beweging bepaalde gegevens en inlichtingen aan de Belastingdienst moeten verstrekken. De wens bestaat om in de algemene maatregel van bestuur tevens bepalingen op te nemen omtrent de wijze en het uiterste moment waarop

¹ Kamerstukken II 2010/11, 32 504, nr. 61.

² Met terugwerkende kracht tot en met 30 december 2009.

bedoelde gegevens en inlichtingen dienen te worden aangeleverd. Deze beoogde wijziging is reeds bij brief van 25 november 2010 in concept aan de Staten-Generaal voorgelegd.¹ Om deze uitbreiding te kunnen bewerkstelligen dient een toereikende delegatiebevoegdheid te worden opgenomen in de Wet inkomstenbelasting 2001. Deze delegatiebevoegdheid wordt op grond van dit wetsvoorstel toegevoegd.

3. Wet belastingen op milieugrondslag

De energiebelasting kent sinds 2004 een vrijstelling voor elektriciteit die wordt gebruikt voor metallurgische procedés. Deze vrijstelling is opgenomen om te voorzien in een compensatie voor de lastenverzwaring die zou optreden als gevolg van de introductie van een vierde tariefschijf voor elektriciteitsverbruik boven de 10 miljoen kWh.² De Richtlijn Energiebelastingen geeft de lidstaten de mogelijkheid bovengenoemde vrijstelling toe te passen. In de praktijk blijkt er onduidelijkheid te bestaan over de reikwijdte van de regeling. Met de thans voorgestelde wetswijziging wordt nader omschreven welke procedés in aanmerking komen voor de vrijstelling. De omschrijving is daarbij zodanig geformuleerd dat die procedés in aanmerking komen voor een vrijstelling waarvoor dat indertijd was voorzien bij invoering van deze vrijstellingsregeling. Met deze wijziging wordt een verduidelijking beoogd.

4. Overige aanpassingen

Met de in dit wetsvoorstel opgenomen wijziging van de Zorgverzekeringswet (ZVW) wordt, voor de uitvoering van de inkomensafhankelijke bijdrage ZVW door de Belastingdienst, een verduidelijking aangebracht. In de wettekst wordt expliciet tot uitdrukking gebracht dat de inspecteur zowel op grond van een verleend voorschot uitbetaalde bedragen als op grond van een verleende (definitieve) teruggaaf uitbetaalde bedragen kan terugvorderen als achteraf blijkt dat de verzekeringsplichtige in het geheel geen recht heeft op een teruggaaf of recht heeft op een lagere teruggaaf dan aan hem is uitbetaald.

Daarnaast is in de Douane- en Accijnswet BES een aantal technische omissies hersteld. De omschrijving van benzine is gelijkgeschakeld met de omschrijving die geldt in het in Europa gelegen deel van Nederland. De omschrijving van wijn is aangepast aan de correcte goederencode van het geharmoniseerd systeem. Er is een mogelijkheid voor teruggave van accijns geïntroduceerd voor goederen die naar een plaats buiten de BES-eilanden worden gebracht. De achtergrond ervan is dat het onder het nieuwe regime vaker dan voorheen voor zou kunnen komen dat veraccijnsde goederen naar het buitenland geleverd worden.

Voorts vinden in diverse belastingwetten wijzigingen plaats in verband met de nieuwe benaming van enkele bewindspersonen en ministeries vanaf het aantreden van het huidige kabinet.

Ten slotte zijn in het wetsvoorstel enkele andere technische en redactionele wijzigingen opgenomen.

5. EU-aspecten en effecten

Dit wetsvoorstel heeft geen budgettaire gevolgen. Voor de uitvoering door de Belastingdienst heeft het eveneens geen gevolgen. Voorts zijn er geen effecten voor de administratieve lasten voor burgers en bedrijven. De reikwijdte van de overgangsregeling in de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen (WIB) voor verhandelbare schuldinstrumenten wordt in overeenstemming met de spaarren-

¹ Kamerstukken II 2009/10, 32 567, nr. 1.

² Kamerstukken II 2003/04, 29 207, nr. 3, blz. 19.

terichtlijn aangepast. Voor een nadere toelichting op deze wijziging wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting. Voor het overige heeft dit wetsvoorstel geen EU-aspecten.

Met de motie Koffeman¹ heeft de Eerste Kamer verzocht om de duurzaamheidseffecten van alle fiscale maatregelen met nadruk mee te wegen en hierover te rapporteren. Gezien de technische aard van de in dit wetsvoorstel opgenomen maatregelen zijn de duurzaamheidseffecten nihil.

Als inwerkingtredingsdatum van het wetsvoorstel is het vaste veranderingmoment van 1 januari 2012 opgenomen. De invoeringstermijn van twee maanden is niet van toepassing nu de wijzigingen in het onderhavige wetsvoorstel reparaties betreffen. Voor een aantal wijzigingen is voorzien in terugwerkende kracht. Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichting op de inwerkingtredingsbepaling.

II. ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel I

Artikel I, onderdelen A, C, D, onder 2 en 3, E, F, G, H, I, L, M, S, T en CC, onder 2 (artikelen 3.13, 3.22, 3.31, tweede en vierde lid, 3.34, 3.36, 3.37, 3.42, 3.42a, 3.52, 3.77, 5.14, 5.15 en 10.10, tweede lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Deze wijzigingen in de Wet IB 2001 houden verband met de samenvoeging en nieuwe benamingen van een aantal ministeries sinds het aantreden van het huidige kabinet. Inhoudelijk wijzigt er niets.

Artikel I, onderdeel B (artikel 3.14 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

In artikel 3.14, eerste lid, onderdeel g, van de Wet IB 2001 worden kosten die verband houden met bepaalde (categorieën) dieren aangewezen als kosten die niet in aftrek kunnen worden gebracht bij het bepalen van de winst. In de huidige wettekst wordt voor deze (categorieën) dieren verwezen naar de Regeling agressieve dieren. Die regeling is echter per 1 januari 2009 ingetrokken. In verband hiermee wordt de genoemde bepaling opnieuw geformuleerd, waarbij in algemene zin kosten voor dieren die krachtens een bestuursrechtelijke of strafrechtelijke maatregel in verband met agressie niet mogen worden gehouden, van aftrek worden uitgesloten. Hiermee is qua doel en strekking geen wijziging beoogd ten opzichte van de oude definitie. De onderhavige wijziging werkt terug tot en met 1 januari 2009, omdat de Regeling agressieve dieren per die datum is komen te vervallen.

Artikel I, onderdeel D, onder 1 (artikel 3.31, eerste lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001)

De in onderdeel D, onder 1, opgenomen wijziging van artikel 3.31, eerste lid, van de Wet IB 2001 bewerkstelligt dat het buiten toepassing verklaren van de afschrijfbepaling gebouwen van artikel 3.30a, eerste lid, van de Wet IB 2001 niet slechts ziet op het gedeelte dat willekeurig kan worden afgeschreven, maar op het milieubedrijfsmiddel als zodanig.

¹ Kamerstukken I 2010/11, 32 504, I.

Artikel I, onderdelen J, K en CC, onder 1 (artikelen 3.45, 3.47 en 10.10, eerste lid, van de Wet inkomstenbelasting 2001)

In de artikelen 3.45, vijfde lid, 3.47, derde lid, en 10.10, eerste lid, van de Wet IB 2001 is een verwijzing opgenomen naar het derde lid van artikel 3.45 van de Wet IB 2001. Ingevolge de Fiscale verzamelwet 2010 is dat derde lid met terugwerkende kracht tot en met 1 december 2010 vernummerd tot vierde lid. De in de eerste volzin bedoelde verwijzingen zijn daarbij abusievelijk niet aangepast. Met de onderhavige wijzigingen wordt deze omissie hersteld.

Artikel I, onderdeel N (artikel 3.104 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Per 1 januari 2009 is onderdeel o ingevoegd in artikel 3.104 van de Wet IB 2001. Die invoeging hield verband met het vervallen van de vrijstelling van artikel 11, eerste lid, onderdeel I, van de Wet LB 1964. De met ingang van 1 januari 2009 in artikel 3.104, onderdeel o, van de Wet IB 2001 genoemde vergoedingen waren tot 1 januari 2009 vrijgesteld op grond van een in een beleidsbesluit opgenomen goedkeuring, die was gekoppeld aan het tot 1 januari 2009 geldende artikel 11, eerste lid, onderdeel I, van de Wet LB 1964. Bij deze transitie zijn de voorzieningen voor militaire oorlogs- en dienstslachtoffers in verband met invaliditeit (neergelegd in de Voorzieningenregeling voor militaire oorlogs- en dienstslachtoffers), die eveneens op grond van datzelfde beleidsbesluit waren vrijgesteld, abusievelijk niet (gedelegeerd) in de vrijstelling in de Wet IB 2001 opgenomen. Teneinde deze omissie ongedaan te maken wordt voorgesteld om met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2009 een delegatiebepaling op te nemen in artikel 3.104, onderdeel o, van de Wet IB 2001. Ter invulling van die delegatiebepaling zal in de Uitvoeringsregeling inkomstenbelasting 2001 worden bepaald dat voorzieningen ingevolge de genoemde Voorzieningenregeling voor militaire oorlogs- en dienstslachtoffers worden aangewezen als voorzieningen als bedoeld in artikel 3.104, onderdeel o, van de Wet IB 2001, waarmee wordt bewerkstelligd dat deze voorzieningen niet behoren tot de aangewezen periodieke uitkeringen en verstrekkingen, bedoeld in artikel 3.100, eerste lid, onderdeel a, van de Wet IB 2001.

Artikel I, onderdeel O (artikel 3.112 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

In artikel 3.112, zesde lid, tweede volzin, van de Wet IB 2001 is een onjuiste verwijzing opgenomen. Verwezen wordt naar de tweede volzin van genoemd artikellid terwijl dit een verwijzing naar de eerste volzin van genoemd artikellid moet zijn. Met de voorgestelde wijziging wordt deze omissie hersteld.

Artikel I, onderdeel P (artikel 3.119a van de Wet inkomstenbelasting 2001)

In artikel 3.119a, eerste lid, van de Wet IB 2001 is een onjuiste verwijzing opgenomen naar twee onderdelen van artikel 33 van de Successiewet 1956. In die verwijzing wordt onder meer verwezen naar het eerste lid van laatstgenoemd artikel terwijl dat artikel met ingang van 1 januari 2010 niet meer uit leden bestaat. Met de voorgestelde wijziging wordt deze omissie hersteld.

Artikel I, onderdeel Q (artikel 5.3 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Met ingang van 1 januari 2010¹ is in artikel 5.3, derde lid, onderdeel a, van de Wet IB 2001 geregeld dat verplichtingen die tot uitgaven kunnen leiden die (geheel of gedeeltelijk) worden aangemerkt als uitgaven voor onderhoudsverplichtingen als bedoeld in artikel 6.1, tweede lid, onderdeel

¹ Met terugwerkende kracht tot en met 30 december 2009.

a, van de Wet IB 2001, of als aftrekbare giften als bedoeld in artikel 6.1, tweede lid, onderdeel h, van de Wet IB 2001, niet langer als schuld in aanmerking worden genomen in box 3. Daarmee werd beoogd te voorkomen dat wanneer een uitgave als persoonsgebonden aftrekpost in aanmerking kan worden genomen, de met deze uitgave corresponderende verplichting ook invloed heeft op het voordeel uit sparen en beleggen (box 3). Deze reparatie is destijds beperkt tot de beide hiervoor genoemde categorieën persoonsgebonden aftrekposten. Voor andere categorieën persoonsgebonden aftrekposten acht het kabinet het echter evenzeer onwenselijk dat de met de toekomstige persoonsgebonden aftrekpost corresponderende verplichting in aanmerking wordt genomen in box 3. Anders dan voorzien, blijkt dat in de praktijk echter wel te gebeuren.¹ Daarom wordt thans de wettekst alsnog in overeenstemming gebracht met het doel van de bepaling en zal de uitsluiting van persoonsgebonden aftrekposten van het schuldenbegrip van box 3 in artikel 5.3, derde lid, onderdeel a, van de Wet IB 2001 derhalve gelden voor alle persoonsgebonden aftrekposten die worden genoemd in artikel 6.1, tweede lid, van de Wet IB 2001.

Artikel I, onderdeel R (artikel 5.11 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

De in artikel 5.11 van de Wet IB 2001 opgenomen verwijzing naar artikel 31, eerste lid, van de Wet LB 1964 is abusievelijk nog niet aangepast aan de per 1 januari 2011 in de laatstgenoemde bepaling aangebrachte wijziging. Bovendien is een verwijzing naar artikel 32 van de Wet LB 1964 in artikel 5.11 van de Wet IB 2001 bij nader inzien logischer dan een verwijzing naar artikel 31, eerste lid, van de Wet LB 1964. Gelet op het voorgaande wordt voorgesteld genoemde verwijzing met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2011 te vervangen door een verwijzing naar artikel 32 van de Wet LB 1964. Met deze aanpassing is geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Artikel I, onderdelen U en V (artikelen 7.2 en 7.5 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

De verwijzingen in de artikelen 7.2, derde lid, en 7.5, eerste lid, van de Wet IB 2001 naar artikel 1.2, derde lid, onderdeel b, van die wet zijn abusievelijk niet aangepast aan de verplaatsing van dat onderdeel per 1 januari 2011. Met de onderhavige wijziging wordt dit met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2011 alsnog bewerkstelligd.

Artikel I, onderdeel W (artikel 8.1 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Ingevolge de Fiscale vereenvoudigingswet 2010 is met ingang van 1 januari 2011 in artikel 8.1, vierde lid, onderdeel d, van de Wet IB 2001 een verwijzing opgenomen naar de tot 1 januari 2010 als Wet arbeidsongeschiktheidsvoorziening jonggehandicapten aangeduide Wet werk en arbeidsondersteuning jonggehandicapten. Abusievelijk is bij de formulering van die verwijzing nog uitgegaan van de oude citeertitel. Met de onderhavige wijziging wordt deze omissie ongedaan gemaakt. Deze wijziging treedt in werking met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2011.

Artikel I, onderdelen X, Z en AA (artikelen 8.11, 10.1 en 10.7 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Met ingang van 1 januari 2011 is ingevolge de Fiscale vereenvoudigingswet 2010 de eerste volzin van artikel 8.11, tweede lid, van de Wet IB 2001 komen te vervallen. Hierdoor werden de tweede en derde volzin van dat lid automatisch de eerste en tweede volzin. De artikelen 8.11, tweede

¹ Hoge Raad 11-02-2011, nr. 10/00367, LJN BO0403.

en derde lid, 10.1, eerste lid, en 10.7, eerste tot en met zesde lid, van de Wet IB 2001 verwijzen naar een of meer van die beide volzinnen. Abusievelijk zijn in de Fiscale vereenvoudigingswet 2010 deze verwijzingen niet aangepast. Dit vindt alsnog plaats met de onderhavige wijzigingen. De wijzigingen treden in werking met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2011, zijnde de datum waarop de onjuistheid van de verwijzingen is ontstaan. Voorts wordt van de gelegenheid gebruikgemaakt om een redactionele verbetering aan te brengen.

Artikel I, onderdeel Y (artikel 9.2 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Met ingang van 1 januari 2010 wordt door het Koninkrijk België niet langer een bronbelasting ingehouden op grond van richtlijn nr. 2003/48/EG van de Raad van de Europese Unie van 3 juni 2003 betreffende belastingheffing op inkomsten uit spaargelden in de vorm van rentebetalingen. Voorgesteld wordt deze bronbelasting dan ook te laten vervallen als voorheffing in artikel 9.2, eerste lid, van de Wet IB 2001.

Artikel I, onderdeel BB (artikel 10.8 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

In artikel 10.8, eerste lid, van de Wet IB 2001 is bepaald dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur administratieplichtigen worden aangewezen die gehouden zijn bepaalde eveneens bij of krachtens algemene maatregel van bestuur vast te stellen gegevens en inlichtingen te verstrekken aan de Belastingdienst. De uitwerking van deze delegatiebevoegdheden is opgenomen in artikel 22 van het Uitvoeringsbesluit inkomstenbelasting 2001 (UBIB 2001). Met de thans voorgestelde aanpassing van artikel 10.8 van de Wet IB 2001 wordt het mogelijk gemaakt om artikel 22 van het UBIB 2001 aan te vullen met bepalingen omtrent de wijze en het uiterste moment waarop bedoelde gegevens en inlichtingen dienen tot worden aangeleverd. Tegelijkertijd met de invoering van de tweede volzin van artikel 10.8, eerste lid, van de Wet IB 2001 en artikel 22, vierde lid en vijfde lid, onderdeel b, van het UBIB 2001, zal artikel 43b van de Uitvoeringsregeling Algemene wet inzake rijksbelastingen 1994 vervallen. In laatstgenoemd artikel is momenteel geregeld op welke wijze en op welk moment de gegevensverstrekking dient plaats te vinden.

Artikel II

Artikel II (artikel 15b van de Wet op de loonbelasting 1964)

De tot 1 januari 2011 in artikel 15b, eerste lid, onderdeel q, van de Wet op de loonbelasting 1964 (Wet LB 1964) genoemde Regeling agressieve dieren is per 1 januari 2009 ingetrokken. In verband hiermee wordt de omschrijving van de uitsluiting van vergoedingen voor bepaalde (categorieën) dieren van de vrije vergoedingen, zoals die omschrijving in de genoemde bepaling luidde van 1 januari 2009 tot en met 31 december 2010, aangepast. Gekozen is voor een omschrijving waarbij vergoedingen voor dieren die krachtens een bestuursrechtelijke of strafrechtelijke maatregel in verband met agressie niet mogen worden gehouden, worden uitgesloten van de vrije vergoedingen. Hiermee is qua doel en strekking geen wijziging beoogd ten opzichte van de oude definitie. Voor inhoudingsplichtigen die gebruikmaken van de keuzeregeling van artikel 39c van de Wet LB 1964, blijft artikel 15b van de Wet LB 1964, zoals dat rekening houdend met de thans voorgestelde wijziging luidde op 31 december 2010, van toepassing. De onderhavige wijziging werkt terug tot en met 1 januari 2009, omdat de Regeling agressieve dieren per die datum is komen te vervallen.

Artikel III

Artikel III, onderdeel A (artikel 11 van de Wet op de loonbelasting 1964)

De invoeging van artikel 11, eerste lid, onderdeel I, van de Wet LB 1964 houdt mede verband met de invoeging in artikel 3 104, onderdeel o, van de Wet IB 2001, zoals elders in dit wetsvoorstel opgenomen (artikel I, onderdeel N). Deze wijziging werkt terug tot en met 1 januari 2009. Voor zover voorzieningen op grond van de Voorzieningenregeling voor militaire oorlogs- of dienstsloftoffers (de Voorzieningenregeling) voortvloeien uit de dienstbetrekking, zullen deze met toepassing van de delegatiebepaling in artikel 11, eerste lid, onderdeel I, van de Wet LB 1964 in de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2011, en voor de jaren 2009 en 2010 in de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001, worden aangewezen als voorzieningen als bedoeld in de laatstgenoemde bepaling, waarmee wordt bewerkstelligd dat deze voorzieningen niet behoren tot het loon.

Artikel III, onderdeel B (artikel 13a van de Wet op de loonbelasting 1964)

De wijziging in 13a, vierde lid, onderdeel b, van de Wet LB 1964 betreft een technische wijziging die deze bepaling in overeenstemming brengt met de elders in de Wet LB 1964 gebruikte begrippen. De toevoeging van een zesde lid aan artikel 13a van de Wet LB 1964 geeft nadere invulling aan het in het vierde lid, onderdeel b, van dat artikel bedoelde vervoer vanwege de inhoudingsplichtige. De tekst van genoemd zesde lid is ontleend aan het huidige artikel 31a, zesde lid, van de Wet LB 1964.

Artikel III, onderdelen C, D, E en F (artikelen 26b, 28bis, 28c en 29 van de Wet op de loonbelasting 1964)

De wijzigingen in de artikelen 26b, 28bis, 28c en 29 van de Wet LB 1964 houden verband met een technische aanpassing in artikel 28 van de Wet LB 1964 per 1 januari 2011, waarbij een lid aan laatstgenoemd artikel, dat tot dan toe niet uit leden bestond, is toegevoegd en de tot die datum geldende tekst is opgenomen in het eerste lid. De verwijzingen in de eerstgenoemde wetsartikelen naar onderdelen van artikel 28 van de Wet LB 1964 zijn abusievelijk niet aangepast aan die wijziging. Door de onderhavige wijzigingen worden deze verwijzingen alsnog dienovereenkomstig aangepast.

Artikel III, onderdeel G (artikel 31 van de Wet op de loonbelasting 1964)

Met de voorgestelde wijziging van artikel 31, vierde lid, onderdeel g, van de Wet LB 1964 wordt de formulering van deze bepaling in overeenstemming gebracht met de ingevolge het onderhavige wetsvoorstel gewijzigde formulering van artikel 3.14, eerste lid, onderdeel g, van de Wet IB 2001 en van artikel 15b, eerste lid, onderdeel q, van de Wet LB 1964 zoals deze op 31 december 2010 luidde (zie de toelichting op artikel I, onderdeel B, en op artikel II). In lijn met de terugwerkende kracht van de genoemde gewijzigde formuleringen, treedt de onderhavige maatregel met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2011 in werking.

Artikel III, onderdeel H (artikel 31a van de Wet op de loonbelasting 1964)

Artikel III, onderdeel H, onder 1, bevat enkele technische wijzigingen van artikel 31a, eerste lid, onderdeel a, van de Wet LB 1964. De eerste wijziging brengt deze bepaling in overeenstemming met de elders in de Wet LB 1964 gebruikte begrippen. Ook de tweede wijziging betreft een redactionele verbetering.

Artikel III, onderdeel H, onder 2, behelst een aanpassing van artikel 31a, tweede lid, onderdeel d, onder 2°, van de Wet LB 1964. Met de laatstgenoemde bepaling was beoogd om ook voor in het kader van opleiding of studie als bedoeld in artikel 31a, tweede lid, onderdeel d, van de Wet LB 1964 gemaakte reiskosten het in artikel 31a, tweede lid, onderdeel a, van die wet opgenomen regime te laten gelden. Dat betekent onder andere dat de kosten van ten behoeve van een studie gemaakte reizen per openbaar vervoer belastingvrij mogen worden vergoed tegen de werkelijke kosten ingeval deze meer dan € 0,19 per kilometer bedragen. Op grond van de parlementaire behandeling¹ van artikel 15a, eerste lid, onderdeel h, van de Wet LB 1964, zoals dat tot 1 januari 2011 luidde, gold tot 1 januari 2011 een vergelijkbare regeling. In zoverre betreft het derhalve een codificatie van de reeds bestaande praktijk.

De in artikel III, onderdeel H, onder 3, opgenomen wijziging heeft betrekking op de onder de werkkostenregeling opgenomen gerichte vrijstelling voor de vergoeding van extraterritoriale kosten. Op grond van de in dat kader geldende bewijsregel geldt voor bij algemene maatregel van bestuur aan te wijzen groepen werknemers, onder daarbij te stellen voorwaarden, dat vergoedingen van kosten en verstrekkingen van verblijf buiten het land van herkomst ten minste worden beschouwd als vergoeding voor extraterritoriale kosten tot ten hoogste 30% van het loon, alsmede tot het bedrag van de daarbij aan te wijzen schoolgelden. De genoemde bepaling is uitgewerkt in het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965. In dat uitvoeringsbesluit zijn tevens nadere regels opgenomen met betrekking tot het voor de toepassing van de bewijsregel (de 30%-regel) als grondslag in aanmerking te nemen deel van het loon. Voorgesteld wordt om de bevoegdheid voor het bij algemene maatregel van bestuur stellen van regels op dat punt expliciet in de tekst van artikel 31a, tweede lid, onderdeel e, van de Wet LB 1964 tot uitdrukking te brengen teneinde iedere discussie op dit punt te voorkomen. Met deze aanpassing is geen inhoudelijke wijziging beoogd. De wijziging werkt terug tot en met 1 januari 2011, omdat de grondslag voor de bewijsregel per die datum in artikel 31a van de Wet LB 1964 is opgenomen.

De in artikel III, onderdeel H, onder 4, opgenomen wijziging is van technische aard. Nu ingevolge artikel III, onderdeel B, onder 2, in artikel 13a, zesde lid, van de Wet LB 1964 de definitie van «vervoer vanwege de inhoudingsplichtige» wordt vastgelegd, volstaat het om in artikel 31a, zesde lid, van de Wet LB 1964 te verwijzen naar die bepaling.

Ingevolge artikel III, onderdeel H, onder 5, wordt een nieuw lid in artikel 31a van de Wet LB 1964 ingevoegd. In dit lid wordt geregeld dat bij een vaste vergoeding ter zake van vervoer als bedoeld in het slot van artikel 31a, tweede lid, onderdeel a, van de Wet LB 1964, zowel het minimumaantal dagen waarop moet zijn gereisd als het maximaal aantal dagen op basis waarvan de vergoeding mag worden berekend naar rato wordt verminderd, indien de werknemer minder dan vijf dagen in de week werkt. Tevens worden de in het slot van artikel 31a, tweede lid, onderdeel a, van de Wet LB 1964 genoemde aantallen dagen naar tijdsgelang herrekend ingeval de werknemer in de loop van het kalenderjaar een andere reisafstand krijgt of ingeval de vergoeding gedurende het kalenderjaar aanvangt of wordt beëindigd. Dit nieuwe lid is in lijn met artikel 15a, vierde en vijfde lid, van de Wet LB 1964, zoals dit tot 1 januari 2011 luidde, met dien verstande dat van de gelegenheid gebruik is gemaakt om in de tekst tot uitdrukking te brengen dat de genoemde tijdsgelange herrekening eveneens plaatsvindt ingeval de vergoeding eerst in de loop van het jaar aanvangt. De tot 1 januari 2011 opgenomen specifieke bepaling voor situaties waarin de dienstbetrekking in de loop van het jaar aanvangt of eindigt, is in dat geval niet meer nodig. De wijzigingen in dit onderdeel treden in werking met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2011.

¹ Kamerstukken II 1999/00, 26 728, nr. 6, blz. 54.

Artikel III, onderdeel I (artikel 32d van de Wet op de loonbelasting 1964)

De redactie van artikel 32d van de Wet LB 1964 wordt aangepast aan de invoering van de werkkostenregeling per 1 januari 2011. Is een werknemer uit hoofde van zijn dienstbetrekking tot een inhoudingsplichtige werkzaam bij een andere inhoudingsplichtige, dan wordt de eerste inhoudingsplichtige geacht het loon te verstrekken dat bij de andere inhoudingsplichtige zou zijn genoten zonder toepassing van artikel 32d van de Wet LB 1964. Voorwaarde is dat de werknemer verplicht is het bij die andere inhoudingsplichtige genoten loon aan de eerste inhoudingsplichtige af te staan en dat die andere inhoudingsplichtige het loon rechtstreeks afdraagt aan de eerste inhoudingsplichtige. Wat geldt voor het loon, gold tot 1 januari 2011 ook voor de vrije vergoedingen. Met de invoering van de werkkostenregeling bestaan er geen vrije vergoedingen meer. De vergoeding die tot 1 januari 2011 zou kwalificeren als vrije vergoeding, behoort met ingang van die datum tot het loon, zodat het niet meer nodig is in artikel 32d van de Wet LB 1964 een afzonderlijke bepaling voor de vrije vergoedingen op te nemen. In verband hiermee dient artikel 32d van de Wet LB 1964 te worden aangepast. Voor alle duidelijkheid wordt erop gewezen dat vergoedingen en verstrekkingen die de andere inhoudingsplichtige verstrekt aan de werknemer, geacht worden te zijn verstrekt door de eerste inhoudingsplichtige en daarom – indien zij door de eerste inhoudingsplichtige worden aangewezen als eindheffingsbestanddelen als bedoeld in artikel 31, eerste lid, onderdeel f en onderdeel g, van de Wet LB 1964 en niet gericht zijn vrijgesteld – ook ten laste komen van het algemene forfait van de eerste inhoudingsplichtige, dan wel dat deze daarover de eindheffing verschuldigd is.

Artikel III, onderdeel J (artikel 33 van de Wet op de loonbelasting 1964)

De toevoeging van een onderdeel e aan het eerste lid van artikel 33 van de Wet LB 1964 houdt verband met de wijziging van dat artikel per 1 januari 2011 ingevolge de Fiscale verzamelwet 2010. Tot 1 januari 2011 was in artikel 33 van de Wet LB 1964 een algemene delegatiebevoegdheid opgenomen ten behoeve van onder meer artikel 4 van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965. In het kader van de motie Jurgens c.s.¹ is deze algemene delegatiebevoegdheid per 1 januari 2011 vervangen door enkele specifieke delegaties. Abusievelijk is hierbij geen delegatie voor artikel 4 van het Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 opgenomen. Met de onderhavige wijziging wordt deze delegatie daarom met terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2011 alsnog toegevoegd.

Artikel III, onderdeel K (artikel 39c van de Wet op de loonbelasting 1964)

De wijziging van artikel 39c van de Wet LB 1964 houdt verband met de in artikel III, onderdeel I, opgenomen wijziging van artikel 32d van de Wet LB 1964.

Artikel IV

Artikel IV (artikelen 13aa en 23c van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

Het in artikel 13aa, zesde lid, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 genoemde percentage was abusievelijk nog niet aangepast aan de per 1 januari 2011 ingegane verlaging van het hoogste tarief van de vennootschapsbelasting van 25,5% naar 25%. Met de onderhavige wijziging van dat lid wordt het in dat lid genoemde percentage voortaan automatisch aangepast bij een wijziging van het hoogste tarief van de

¹ Kamerstukken I 2006/07, 26 200 VI, nr. 65 en 21 109, nr. D.

vennootschapsbelasting, zodat dit bij een toekomstige tariefwijziging niet meer hoeft te worden aangepast.

Tevens wordt eenzelfde wijziging aangebracht in artikel 23c, vijfde lid, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969, dat overigens wel reeds was aangepast aan de per 1 januari 2011 ingegane verlaging van het hoogste tarief van de vennootschapsbelasting van 25,5% naar 25%.

Beide wijzigingen werken terug tot en met 1 januari 2011, zijnde de datum waarop het hoogste tarief van de vennootschapsbelasting is verlaagd van 25,5% naar 25%.

Artikel V

Artikel V (artikelen 1, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 en 30 van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

Deze wijzigingen in de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen houden verband met de samenvoeging en nieuwe benamingen van een aantal ministeries sinds het aantreden van het huidige kabinet. Voorts wordt van de gelegenheid gebruikgemaakt om de tekst van artikel 26, eerste lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen nader in overeenstemming te brengen met de Aanwijzingen voor de regelgeving. Inhoudelijk verandert er niets.

Artikel VI

Artikel VI (artikel 11 van de Successiewet 1956)

Artikel 11 van de Successiewet 1956 is een fictiebepaling die vanouds de verkrijging door een deelgenoot van het aandeel in goederen dat krachtens een overeenkomst bij het overlijden van een andere deelgenoot verblijft of wordt toegedeeld aan hem, dan wel kan worden overgenomen door hem, voor de toepassing van die wet aanmerkt als een verkrijging krachtens erfrecht. Bij de herziening van de Successiewet 1956 per 1 januari 2010¹ is dit artikel aangevuld met de situatie waarin het aandeel van een persoon in de goederen tijdens zijn leven ten gevolge van een vennootschapsovereenkomst verblijft of wordt toegedeeld aan, dan wel kan worden overgenomen door de deelgenoten. In dat geval is er sprake van een fictieve schenking. In het vijfde lid van artikel 11 van de Successiewet 1956 is bepaald dat deze ficties uitsluitend van toepassing zijn als de verkrijger de partner is van de erflater of behoort tot diens kring van verwanten tot en met de vierde graad of hun partners. Bij de fictieve schenking gaat het echter om de situatie waarin de verkrijger de partner is van de (fictieve) schenker of behoort tot diens kring van verwanten tot en met de vierde graad of hun partners. De onderhavige wijziging strekt ertoe dit in de wettekst tot uitdrukking te brengen.

Artikel VII

Artikel VII (artikelen 11, 16a en 34 van de Wet op de omzetbelasting 1968)

De wijziging van artikel 11 van de Wet op de omzetbelasting 1968 voorziet in verwijdering van een asteriskteken dat ten onrechte in de tekst terecht is gekomen en geen inhoudelijke betekenis heeft. Voorts is de formulering van de verwijzing naar artikel 2.1, eerste lid, onderdeel a, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht aangepast. De wijzigingen in de artikelen 16a en 34 van die wet betreffen in beide gevallen een correctie van een onjuiste verwijzing. Deze wijzigingen werken terug tot en met 1 januari 2011 in verband met het voorkomen van onduidelijkheid voor

¹ Wet van 17 december 2009 tot wijziging van de Successiewet 1956 en enige andere belastingwetten (vereenvoudiging bedrijfsopvolgingsregeling en herziening tariefstructuur in de Successiewet 1956, alsmede introductie van een regeling voor afgezonderd particulier vermogen in de Wet inkomstenbelasting 2001 en de Successiewet 1956) (Stb. 2009, 564).

bedrijfsleven en Belastingdienst bij de toepassing van die bepalingen nu de bepalingen waarnaar wordt verwezen per januari 2011 zijn gewijzigd.

Artikel VIII

Artikel VIII (artikel 15 van de Wet op belastingen van rechtsverkeer)

Deze wijziging in de Wet op belastingen van rechtsverkeer houdt verband met de samenvoeging en nieuwe benamingen van een aantal ministeries sinds het aantreden van het huidige kabinet. Inhoudelijk wijzigt er niets.

Artikel IX

Artikel IX, onderdelen A, B, C, D, E en I (artikelen 2, 3, 28a, 29, 47 en 65 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Deze wijzigingen in de Wet belastingen op milieugrondslag houden verband met de samenvoeging en nieuwe benamingen van een aantal ministeries sinds het aantreden van het huidige kabinet. Inhoudelijk wijzigt er niets.

Artikel IX, onderdeel F (artikel 50 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Met deze wijziging van artikel 50 van de Wet belastingen op milieugrondslag wordt de verwijzing naar artikel 31c van de Elektriciteitswet gewijzigd. In de Elektriciteitswet worden de twee leden van artikel 31c per 1 juli 2011 samengevoegd, waardoor een foutieve verwijzing zou ontstaan. Met deze wijziging wordt dit voorkomen.

Artikel IX, onderdeel G (artikel 59 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Met deze wijziging van artikel 59 van de Wet belastingen op milieugrondslag wordt de delegatiebepaling verbreed naar het derde lid van dit artikel. Dit is nodig om nadere regels te kunnen stellen ten behoeve van de toepassing van het derde lid, bijvoorbeeld wat betreft de voorwaarde dat grotendeels gebruik gemaakt moet worden van restwarmte in een installatie voor stadsverwarming.

Artikel IX, onderdeel H (artikel 64 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Met de wijziging van artikel 64 van de Wet belastingen op milieugrondslag wordt in dat artikel nader omschreven welke metallurgische procedés in aanmerking komen voor de vrijstelling van de energiebelasting op elektriciteit. Er wordt opgesomd welke processen worden aangemerkt als metallurgische procedés: de vervaardiging van metalen in primaire vorm, smeden, persen, stampen en profielwalsen van metaal en oppervlaktebehandeling bestaande uit harden of warmtebehandeling van metalen. De opsomming van oppervlaktebehandelingen die onder het begrip metallurgisch procedé vallen, is limitatief. Dat neemt overigens niet weg, dat de vrijstelling ook van toepassing kan zijn op oppervlaktebehandelingen die weliswaar niet onder het begrip metallurgisch procedé vallen, maar zijn aan te merken als elektrolytische procedés. Dat is bijvoorbeeld het geval bij galvaniseren, anodiseren, verchromen, vernikkelen, plateren en verzinken van metalen.

Daarnaast wordt aangegeven dat alleen bedrijven die volgens de Standaard Bedrijfsindeling van 21 juli 2008 van het Centraal Bureau voor de Statistiek behoren tot code 24 (vervaardiging van metalen in primaire

vorm) en code 25 (vervaardiging van producten van metaal (geen machines en apparaten)) in aanmerking kunnen komen voor de vrijstelling. Dit houdt in dat bedrijven die tot een andere code behoren – zoals bijvoorbeeld code 29.1 (de vervaardiging van auto's) – niet voor de vrijstelling in aanmerking komen, ongeacht of daarin al dan niet sprake is van metallurgische procedés. Binnen de bedrijven die onder code 24 of 25 vallen, geldt de vrijstelling alleen voor de opgesomde processen die worden aangemerkt als metallurgische procedés.

Op grond van artikel 70, tweede lid, van de Wet belastingen op milieu-grondslag gelden deze bepalingen automatisch ook voor de teruggaaf van energiebelasting met betrekking tot metallurgische procedés.

Artikel X

Artikel X (artikel 16a van de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992)

Deze wijziging in de Wet op de belasting van personenauto's en motorrijwielen 1992 houdt verband met de samenvoeging en nieuwe benamingen van een aantal ministeries sinds het aantreden van het huidige kabinet. Inhoudelijk wijzigt er niets.

Artikel XI

Artikel XI (artikel 23 van de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994)

Deze wijziging in de Wet op de motorrijtuigenbelasting 1994 houdt verband met de samenvoeging en nieuwe benamingen van een aantal ministeries sinds het aantreden van het huidige kabinet. Inhoudelijk wijzigt er niets.

Artikel XII

Artikel XII (artikelen 11 en 18 van de Wet belasting zware motorrijtuigen)

De wijziging van artikel 11 van de Wet belasting zware motorrijtuigen betreft het herstel van een verouderde verwijzing. De wijziging van artikel 18 van die wet houdt verband met de samenvoeging en nieuwe benamingen van een aantal ministeries sinds het aantreden van het huidige kabinet. Inhoudelijk wijzigt er niets.

Artikel XIII

Artikel XIII (artikelen 1:24, 1:27 en 11:7 van de Algemene douanewet)

Deze wijzigingen in de Algemene douanewet houden verband met de samenvoeging en nieuwe benamingen van een aantal ministeries sinds het aantreden van het huidige kabinet. Inhoudelijk wijzigt er niets.

Artikel XIV

Artikel XIV, onderdelen A en B (artikelen 37 en 38 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen)

De artikelen 37, eerste en tweede lid, en 38, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (AWR) regelen de bevoegdheid om bij algemene maatregel van bestuur regels vast te stellen ter voorkoming van dubbele belasting.

In de genoemde bepalingen is thans niet voorzien in de mogelijkheid van subdelegatie. Met de onderhavige wijzigingen wordt daar alsnog in voorzien.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat dit in beginsel niet nodig is voor de vaststelling van een regeling ter uitwerking van detailpunten ten behoeve van de toepassing van de bij algemene maatregel van bestuur getroffen regeling in de praktijk. De huidige Uitvoeringsregeling Besluit voorkoming dubbele belasting 2001 is zo'n regeling. Om misverstanden in de toekomst te voorkomen verdient het wel de voorkeur om de mogelijkheid tot subdelegatie expliciet in de wet op te nemen.

Artikel XIV, onderdeel C (artikel 67ca van de Algemene wet inzake rijksbelastingen)

De wijziging in artikel 67ca, eerste lid, onderdeel c, van de AWR houdt verband met een technische aanpassing in artikel 28 van de Wet LB 1964 per 1 januari 2011, waarbij een lid aan laatstgenoemd artikel, dat tot dan toe niet uit leden bestond, is toegevoegd en de tot die datum geldende tekst is opgenomen in het eerste lid. De in artikel 67ca van de AWR opgenomen verwijzing naar deze artikelonderdelen is abusievelijk niet aangepast aan die wijziging. De wijziging in artikel 67ca, eerste lid, onderdeel e, van de AWR houdt verband met een aanpassing van artikel 35 van de Wet op de omzetbelasting 1968 per 1 januari 2004, waarbij dat artikel in verband met de implementatie van de richtlijn facturering is gewijzigd. Het artikel is destijds gesplitst in de artikelen 35, 35a, 35b, 35c en 35d. De in artikel 67ca van de AWR opgenomen verwijzing naar artikel 35, eerste, tweede en derde lid, van de Wet op de omzetbelasting 1968 is destijds abusievelijk niet aangepast aan die wijziging. Door de onderhavige wijziging wordt deze verwijzing alsnog dienovereenkomstig aangepast.

Tevens is van de gelegenheid gebruikgemaakt enkele redactionele verbeteringen in artikel 67ca van de AWR aan te brengen.

Artikel XIV, onderdeel D (artikel 84 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen)

De wijziging van artikel 84 van de AWR houdt verband met de nieuwe benaming van het tot het aantreden van het huidige kabinet als Ministerie van Justitie aangeduide Ministerie van Veiligheid en Justitie. Inhoudelijk verandert er niets.

Artikel XV

Artikel XV, onderdeel A (artikel 3 van de Invorderingswet 1990)

De wijziging van artikel 3, derde lid, van de Invorderingswet 1990 houdt verband met de nieuwe benaming van het tot het aantreden van het huidige kabinet als Ministerie van Economische Zaken aangeduide Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie. Inhoudelijk verandert er niets.

Artikel XV, onderdeel B (artikel 49 van de Invorderingswet 1990)

De wijziging van artikel 49 van de Invorderingswet 1990 herstelt een foutieve verwijzing in die bepaling die als gevolg van de Aanpassingswet vierde tranche Awb per 1 juli 2009 is ontstaan. Het tot die datum geldende artikel 49, derde lid, van de Invorderingswet 1990 is toen vernummerd tot vierde lid. De verwijzing in artikel 49, vijfde lid, van de Invorderingswet 1990 is hier toen abusievelijk niet aan aangepast. Dat gebeurt met de thans voorgestelde wijziging alsnog. Inhoudelijk verandert er niets.

Artikel XVI

Artikel XVI (artikel 30 van de Wet waardering onroerende zaken)

Artikel 30, zevende lid, van de Wet waardering onroerende zaken (Wet WOZ) biedt gemeenten de mogelijkheden tot samenwerking op het gebied van de uitvoering van de Wet WOZ. Het artikel is een equivalent van artikel 232, tweede lid, van de Gemeentewet dat voor de heffing en invordering van gemeentelijke belastingen een vergelijkbare regeling biedt. In het vierde lid van artikel 232 Gemeentewet is ook een bepaling opgenomen voor het geval bij de samenwerking een openbaar lichaam is ingesteld. Voorgesteld wordt ook van deze bepaling een equivalent op te nemen in artikel 30 van de Wet WOZ.

Artikel XVII

Artikel XVII (artikelen 7, 34, 38 en 41 van de Wet wederzijdse bijstand bij de invordering van belastingschulden en enkele andere schuldvorderingen)

De wijzigingen in de Wet wederzijdse bijstand bij de invordering van belastingschulden en enkele andere schuldvorderingen houden verband met de samenvoeging en nieuwe benamingen van een aantal ministeries sinds het aantreden van het huidige kabinet. Inhoudelijk verandert er niets.

Artikel XVIII

Artikel XVIII, onderdeel A (artikel 4c van de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen)

In het huidige artikel 4c van de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen (WIB) is een overgangsregeling opgenomen op grond waarvan verhandelbare schuldinstrumenten die vóór 1 maart 2001 zijn uitgegeven of waarvan het oorspronkelijke emissieprospectus vóór die datum is goedgekeurd door de bevoegde autoriteiten, onder voorwaarden niet als schuldvordering worden aangemerkt. Dit heeft tot gevolg dat de rente op deze schuldinstrumenten niet wordt aangemerkt als een rentebetaling waardoor verplichte renseignering en informatie-uitwisseling op grond van de spaarrenterichtlijn achterwege blijft. Op grond van artikel 15 van de spaarrenterichtlijn geldt deze overgangsregeling op of na 31 december 2010 alleen nog voor verhandelbare schuldinstrumenten met enkele specifieke kenmerken en bovendien alleen nog indien er landen zijn die op of na 31 december 2010 nog bronbelasting inhouden. Nu dat laatste het geval is, wordt artikel 4c, eerste lid, van de WIB zodanig aangepast dat de hiervoor genoemde overgangsregeling overeenkomstig de spaarrenterichtlijn wordt beperkt tot verhandelbare schuldvorderingen die een clausule inzake gross-up en vroegtijdige aflossing bevatten. Met de thans opgenomen wijziging kan een eerder voorgestelde wijziging van artikel 4c van de WIB vervallen. Dit is geregeld in artikel XXIV van het onderhavige wetsvoorstel.

Artikel XVIII, onderdeel B (artikel 8 van de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen)

In het huidige artikel 8, derde lid, van de WIB is ten behoeve van de internationale gegevensuitwisseling bepaald dat bij of krachtens algemene maatregel van bestuur administratieplichtigen worden aangewezen die gehouden zijn bepaalde eveneens bij of krachtens

algemene maatregel van bestuur vast te stellen gegevens en inlichtingen te verstrekken aan de Minister van Financiën. Met de wijziging van artikel 8, derde lid, van de WIB wordt het ook mogelijk om bij of krachtens algemene maatregel van bestuur regels te stellen omtrent de wijze en het uiterste moment waarop gegevens en inlichtingen dienen te worden aangeleverd. Deze mogelijkheid is opgenomen naar aanleiding van hetgeen is opgemerkt bij de wijziging van artikel 10.8 van de Wet IB 2001 in artikel I, onderdeel BB, dat bepalingen bevat omtrent het eigener beweging aanleveren van gegevens en inlichtingen in binnenlandse situaties.

Artikel XIX

Artikel XIX (artikel IV van de Wet OM-afdoening)

In artikel IV, onderdeel A, van de Wet OM-afdoening is een wijziging opgenomen van artikel 67o van de AWR. Genoemd artikel 67o is evenwel bij inwerkingtreding van de Aanpassingswet vierde tranche Awb per 1 juli 2009 vervallen. Artikel IV, onderdeel A, van de Wet OM-afdoening kan derhalve eveneens vervallen.

Artikel XX

Artikel XX (artikel 1 van de Natuurschoonwet 1928)

De wijzigingen van artikel 1, eerste lid, onderdelen d en e, van de Natuurschoonwet 1928 houden verband met de nieuwe benaming van het tot het aantreden van het huidige kabinet als Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit aangeduide Ministerie van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie. Tevens is van de gelegenheid gebruikge maakt om een redactionele wijziging aan te brengen. Inhoudelijk verandert er niets.

Artikel XXI

Artikel XXI (artikel 50 van de Zorgverzekeringswet)

Op grond van het in de Wet uniformering loonbegrip opgenomen artikel 50, vierde lid, van de Zorgverzekeringswet heeft de inspecteur de bevoegdheid om ten onrechte verleende voorschotten op de teruggaafbeschikking van de verzekeringsplichtige terug te vorderen als blijkt dat de verzekeringsplichtige geen aanspraak kan maken op een teruggaaf. In het in die wet opgenomen artikel 50, zesde lid, van de Zorgverzekeringswet is geregeld dat bij de hiervoor genoemde terugvordering de regels die gelden voor de invordering van inkomstenbelasting van overeenkomstige toepassing zijn. In genoemd zesde lid is dat eveneens geregeld voor de situatie dat de verrekening van een voorschot met het uiteindelijk vastgestelde bedrag leidt tot een terug te vorderen bedrag. Met de in het onderhavige wetsvoorstel opgenomen wijziging van genoemd vierde lid wordt de reikwijdte van de bevoegdheid van de inspecteur om terug te vorderen verduidelijkt: in de wettekst wordt meer expliciet tot uitdrukking gebracht dat de inspecteur naast ten onrechte of tot een te hoog bedrag verleende voorschotten ook uitbetalingen op grond van een teruggaafbeschikking kan terugvorderen die naderhand ten onrechte of tot een te hoog bedrag blijken te zijn verleend. Met het van overeenkomstige toepassing verklaren van de regels die gelden voor de heffing van loonbelasting, zoals opgenomen in artikel 49 van de Zorgverzekeringswet, was de in de vorige volzin bedoelde bevoegdheid van de inspecteur minder duidelijk vastgelegd dan wenselijk. De mogelijkheid tot terugvordering wordt gekoppeld aan een verjaringstermijn van vijf jaar, te

rekenen vanaf 1 januari na afloop van het jaar waar de verleende teruggaaf of het verleende voorschot betrekking op heeft. Daarmee wordt aangesloten op de verjaringstermijn zoals die ook geldt in het ambtshalve herzieningenbeleid. Van de gelegenheid wordt gebruikgemaakt om in dat vierde lid ook te regelen dat hierbij de regels die gelden met betrekking tot de invordering van inkomstenbelasting van overeenkomstige toepassing zijn. Het in de Wet uniformering loonbegrip opgenomen artikel 50, zesde lid, van de Zorgverzekeringswet kan daardoor vervallen.

Artikel XXII

Artikel XXII, onderdeel A (artikel 6.18 van de Belastingwet BES)

Met de wijziging van artikel 6.18 van de Belastingwet BES wordt een kleine wijziging aangebracht in de regels voor de maatstaf van heffing van algemene bestedingsbelasting bij de invoer van goederen in een openbaar lichaam. De algemene bestedingsbelasting wordt bij invoer van goederen berekend over de douanewaarde. Op grond van het tweede lid van artikel 6.18 van de Belastingwet BES worden de zogenoemde bijkomende kosten in de douanewaarde begrepen. Tot die bijkomende kosten behoren onder meer de kosten van het vervoer van de goederen van de plaats van invoer tot de plaats van bestemming. In een aantal gevallen wordt het hiervoor genoemde vervoer verricht door de bestemming van de goederen of in diens opdracht door een andere ondernemer. Het systeem van heffing van de algemene bestedingsbelasting zou in dit geval tot ongewenste dubbele heffing leiden. Door in het derde lid dat vervoer uit te zonderen van de bijkomende kosten wordt dat vermeden. Met deze wijziging is ook voldaan aan het bij de parlementaire behandeling van de Belastingwet BES geformuleerde uitgangspunt.¹

Artikel XXII, onderdeel B (artikel 8.121 van de Belastingwet BES)

Artikel 8.121 van de Belastingwet BES regelt de bevoegdheid om bij algemene maatregel van bestuur regels vast te stellen ter voorkoming van dubbele belasting. In genoemd artikel is thans niet voorzien in de mogelijkheid van subdelegatie. Met de onderhavige wijziging wordt daar – in lijn met de in artikel XIV, onderdelen A en B, van het onderhavige wetsvoorstel opgenomen wijziging van de artikelen 37 en 38 van de AWR – alsnog in voorzien (zie ook de toelichting op de wijziging van de laatstgenoemde artikelen).

Artikel XXII, onderdeel C (artikel 8.129 van de Belastingwet BES)

In artikel 8.129, derde lid, van de Belastingwet BES is een bepaling opgenomen op grond waarvan bij of krachtens algemene maatregel van bestuur administratieplichtigen worden aangewezen die gehouden zijn bepaalde eveneens bij of krachtens algemene maatregel van bestuur vast te stellen gegevens en inlichtingen aan de Minister van Financiën te verstrekken ten behoeve van de wederzijdse bijstand bij de heffing en invordering van belastingen. Deze bepaling is nagenoeg identiek aan artikel 8, derde lid, van de WIB. Met de wijziging van artikel 8.129, derde lid, van de Belastingwet BES wordt beoogd die bepaling in overeenstemming te brengen met artikel 8, derde lid, van de WIB, zoals dit in het onderhavige voorstel van wet wordt gewijzigd. Voor een toelichting op de voorgestelde wijziging wordt dan ook verwezen naar hetgeen is opgenomen met betrekking tot artikel XVIII, onderdeel B, van het onderhavige voorstel van wet.

¹ Handelingen I 2010/11, nr. 11, blz. 16.

Artikel XXIII

Artikel XXIII, onderdeel A (artikelen 2.50, 2.59, 2.61 en 2.153 van de Douane- en Accijnswet BES)

De wijzigingen van de artikelen 2.50, 2.59, 2.61 en 2.153 van de Douane- en Accijnswet BES houden verband met de nieuwe benaming van het tot het aantreden van het huidige kabinet als Ministerie van Justitie aangeduide Ministerie van Veiligheid en Justitie. Inhoudelijk wijzigt er niets.

Artikel XXIII, onderdelen B en C (artikelen 4.7 en 4.11 van de Douane- en Accijnswet BES)

In deze wijziging van de artikelen 4.7 en 4.11 van de Douane- en Accijnswet BES worden enkele foutief vermelde goederencodes van accijnsgoederen hersteld. Deze wijzigingen werken terug tot en met 1 januari 2011.

Artikel XXIII, onderdeel D (artikel 4.50 van de Douane- en Accijnswet BES)

In een nieuwe titel 5a in hoofdstuk 4 van de Douane- en Accijnswet BES wordt een teruggaveregelings opgenomen voor goederen die naar het buitenland worden gebracht. Bij algemene maatregel van bestuur worden voorwaarden gesteld. Dit gaat voornamelijk om administratieve voorwaarden. Ook is er de mogelijkheid bij ministeriële regeling nadere regels te stellen.

Artikel XXIV

Artikel XXIV (artikel IV van de wet van 18 december 2003 tot wijziging van de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen en de Wet inkomstenbelasting 2001 (implementatie spaarrenterichtlijn) (Stb. 2003, 531))

De in artikel XVIII, onderdeel A, van het onderhavige wetsvoorstel opgenomen wijziging van artikel 4c van de WIB komt in de plaats van de in artikel IV, onderdeel A, van de wet van 18 december 2003 tot wijziging van de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen en de Wet inkomstenbelasting 2001 (implementatie spaarrenterichtlijn) (Stb. 2003, 531) opgenomen wijziging van artikel 4c van de WIB. De laatstgenoemde wijziging kan derhalve vervallen. Dat laatste geldt eveneens voor artikel V, derde lid, van die wet, waarin de inwerking-treding van genoemd artikel IV, onderdeel A, is geregeld.

Artikel XXV

Artikel XXV (overgangsrecht Regeling agressieve dieren)

Ingevolge artikel XXV vinden artikel 3.14, eerste lid, onderdeel g, van de Wet IB 2001, artikel 15b, eerste lid, onderdeel q, van de Wet LB 1964 zoals dit luidde van 1 januari 2009 tot en met 31 december 2010, en artikel 31, vierde lid, onderdeel g, van de Wet LB 1964, zoals deze artikelen ingevolge dit wetsvoorstel komen te luiden, uitsluitend toepassing indien de in die artikelen bedoelde dieren ook binnen het bereik van de inmiddels vervallen Regeling agressieve dieren vielen. Hiermee wordt voorkomen dat de wijziging van de genoemde artikelen met terugwerkende kracht tot een verzwaring van de belastingheffing leidt.

Artikel XXVI

Artikel XXVI (inwerkingtreding)

Dit wetsvoorstel treedt, nadat het tot wet is verheven, ingevolge artikel XXVI, eerste lid, in werking met ingang van 1 januari 2012.

Artikel IX, onderdeel F, werkt ingevolge het tweede lid terug tot en met 1 juli 2011. Dit is de datum van inwerkingtreding van de wijziging in artikel 31c van de Elektriciteitswet.

Voor artikel I, onderdelen D, R, U, V, W, X, Z en AA, artikel III, onderdelen B, C, D, E, F, G, H, I, J en K, artikel IV, artikel VII, artikel XIV, onderdeel C, en artikel XXIII, onderdelen B en C, is in het derde lid terugwerkende kracht voorzien tot en met 1 januari 2011. Waar nodig is deze terugwerkende kracht toegelicht in het algemeen deel van deze memorie of in de toelichting bij de betreffende artikelen.

Ingevolge het vierde lid werkt artikel I, onderdelen J, K en CC, onder 1, terug tot en met 1 december 2010, zijnde de datum vanaf wanneer de betreffende verwijzingen met terugwerkende kracht onjuist zijn geworden. Ingevolge het vijfde lid werkt artikel I, onderdelen O en P, terug tot en met 1 januari 2010, zijnde de datum waarop de omissies zijn ontstaan die in deze onderdelen worden hersteld.

Artikel XV, onderdeel B, werkt ingevolge het zesde lid terug tot en met 1 juli 2009. Dit is de datum waarop de betreffende foutieve verwijzing is ontstaan, zijnde de inwerkingtredingsdatum van de Aanpassingswet vierde tranche Awb.

Artikel I, onderdelen B en N, artikel II en artikel III, onderdeel A, werken ingevolge het zevende lid terug tot en met 1 januari 2009. Dit is toegelicht in de toelichting bij de betreffende artikelen.

Bij de formulering van de in artikel XXI opgenomen wijziging van artikel 50 van de Zorgverzekeringswet is uitgegaan van de tekst van dat artikel zoals deze komt te luiden na de inwerkingtreding van de in de Wet uniformering loonbegrip opgenomen wijziging van dat artikel.

Omdat die wet op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip in werking treedt, is in het achtste lid bepaald dat ook artikel XXI in werking treedt op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

De staatssecretaris van Financiën,
F. H. H. Weekers